

Το έργο χρηματοδοτείται (ή χρηματοδοτήθηκε) από το Εθνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ) και από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ), με αρ. Σύμβασης Έργου (ΣΕ)

Working Paper 2020-05

«Συνοπτική Νομική Ερμηνεία των αποτελεσμάτων του 3^{ου} Κύματος της Έρευνας»

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020

Επιστημονικά Υπεύθυνη: Δρ Ειρήνη Λεριού

Συντάκτης: Τασόπουλος Κωνσταντίνος

Citation: Τασόπουλος, Κ., «Συνοπτική Νομική Ερμηνεία των αποτελεσμάτων του 3ου Κύματος της Έρευνας» *Working Paper No. 2020-05*, C.W.-SMILE, Panteion University of Athens, Greece

Το έργο παρέχεται υπό τους όρους της δημόσιας άδειας του νομικού προσώπου Creative Commons Corporation: Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα 4.0 (CC BY-NC-ND)

Το έργο χρηματοδοτείται (ή χρηματοδοτήθηκε) από το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ) και από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας (ΓΓΕΤ), με αρ. Σύμβασης Έργου 1926

1.1. Μια νομική σκοπιά σχετικά με τα αποτελέσματα του 3ου κύματος

Τα συμπεράσματα των πιο πρόσφατων αποτελεσμάτων (C.W. – SMILE,) παρουσιάζουν για ακόμα μια φορά πως ο πολύπλευρος χαρακτήρας της ευημερίας όπως δε αυτός παρουσιάζεται εν γένει ειδικότερα στη Σύμβαση για τα δικαιώματα του Παιδιού δεν συναντάται στην Αττική. Η έλλειψη αντιστοιχίας μεταξύ τόσο των επιταγών του Συντάγματος όσο και του ΑΚ, σε εθνικό επίπεδο προδήλως διαπιστώνονται βάσει των ποσοτικών στοιχείων και της ποιοτικής ανάλυσης αυτών καθώς η παιδική ευημερία αποτελεί συνταγματική επιταγή, όπως τούτη προκύπτει μέσω μιας τελεολογικής ερμηνείας των άρθρων 16 παρ. 2 και 21 παρ. 1 Σ. Το γεγονός δε πως τα συμπεράσματα της ποιοτικής ανάλυσης συνεχίζουν να αναφέρουν την έλλειψη στον τομέα της ηθικής καλλιέργειας του ατόμου έρχεται να τονίσει για ακόμη μια φορά την απόκλιση μεταξύ πολιτικής πραγματικότητας και της λογικής του συνταγματικού νομοθέτη.

Σχετικά με την Παράμετρο που αφορά την εισοδηματική κατάσταση των οικογενειών των ανηλίκων δεν μπορεί να αποφευχθεί επανάληψη της σχεδόν κοινότυπης αναφοράς στην υποχρέωση τόσο της νομοθετικής όσο και της εκτελεστικής εξουσίας όσον αφορά τον σχεδιασμό εργασιακής πολιτικής έχοντας ως επίκεντρο την καταπολέμηση της ανεργίας, αν λάβουμε ιδιαίτερα υπ' όψιν (ενδεικτικά) το αρ. 22, παρ. 1 Σ.

Στον τομέα της προβληματικής διατροφής συναρτήσει και των νέων συνθηκών που αφορούν την δημόσια υγεία λόγω της πανδημίας θα πρέπει να επικεντρωθούμε σε δύο κύρια χαρακτηριστικά:

α) την επιταγή του συνταγματικού νομοθέτη κατά αρθ. 21, παρ. 1 Σ η οποία δεν δύναται να μην συμπεριλαμβάνει και την διατροφή των ανηλίκων στην υπό την προστασία του κράτους ευρισκόμενη παιδική ηλικία, καθώς ένα τέτοιο κενό δεν προκύπτει επ' ουδενί από την συστηματική ερμηνεία του Συντάγματος, επομένως δεν αποτελεί πρόθεση του νομοθέτη

β) (ενδεικτικά) το άρθρο 24 παρ. 2, εδ. (c) της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σύμφωνα με το οποίο τα συμβαλλόμενα Κράτη οφείλουν -μεταξύ άλλων- να παρέχουν θρεπτικά τρόφιμα για τους ανηλίκους

Τα ως άνω σημεία θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν συνδυαστικά και όχι αντιθετικά στην μεταξύ τους σχέση μιας και δικαίως απολαμβάνουν ισότιμης μεταχείρισης, όπως τούτη ορίζεται από τον ίδιο τον συνταγματικό νομοθέτη κατ' ερμηνεία του άρθρου 28, παρ. 1 Σ.

Όσον αφορά την υγεία των ανηλίκων ισχύουν αντιστοίχως τα ως άνω. Ενδεικτικά μπορούν να αναφερθούν το άρθρο 23, παρ. της ως άνω Σύμβασης - το οποίο δύναται να αναφερθεί έστω και καταχρηστικά λαμβάνοντας υπ' όψιν την γενικότερη δικαιοσύνη της Σύμβασης, ως *lex specialis*- αλλά και η εν γένει συνταγματική υποχρέωση του Κράτους να μεριμνά για την προστασία της δημόσιας υγείας κατά άρθρο 21, παρ. 3 Σ. Ως εκ τούτου η υποχρέωση του κράτους περιλαμβάνει προδήλως και τους ανηλίκους ως πολίτες και υποκείμενα δικαίου.

1.2. Παρατηρήσεις-Σχόλια

Όπως έχει ήδη αναφερθεί και στο προηγούμενο Working paper τόσο οι ως άνω αναφερθείσες συνταγματικές επιταγές, όσο και η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού δεν μπορούν νομοτεχνικά να εξαναγκάσουν τον νομοθέτη και την εκάστοτε Κυβέρνηση να λάβει απαραίτητα μέτρα. Συνεχίζουν όμως σε κάθε περίπτωση να έχουν τον χαρακτήρα

προαπαιτούμενης πολιτικής θέσης κάθε κυβέρνησης, προπάντως λόγω του ενισχυμένου τους χαρακτήρα ως γενικού και προαποφασιζόμενου εφελτηρίου σημείου. Πέραν τούτου θα ήταν ίσως σάφρον η εισαγωγή μέτρων, τα οποία θα μπορούσαν να μετακυλήσουν το βάρος της εκπαίδευσης και της παιδείας από την απόκτηση ικανοτήτων για την αγορά εργασίας, σε έναν ανθρωπιστικότερο τομέα. Ομοίως μπορεί να σημειωθεί και για τους λοιπούς προβληματικούς τομείς όπως αναφέρθηκαν παραπάνω. Σχολικά γεύματα καθορισμένα από επιστήμονες στον χώρο της υγείας και της διατροφής, σε συνδυασμό με την εισαγωγή αντιστοίχων μαθημάτων μπορούν να διαμορφώσουν μια ουσιαστική διαφορά, με σχεδόν αποκλειστική έμφαση σε πρακτικά θέματα καθημερινότητας.